

Paprastoji voverė

Sciurus vulgaris

Apsaugos statusas: Mažai rūpimos (LC)

Rangas: **species**

6

STEBĖJIMŲ

5

STEBĖTOJŲ

Balandis

PIKO MĒNUO

KARALYSTĖ

Animalia

KLASĖ

Mammalia

ŠEIMA

Sciuridae

GENTIS

Sciurus

Kur ir kada stebėti?

Dažniausiai aptinkama šeškinės ozo centrinė dalis. Daugiausia stebėjimų užfiksuota balandį. Geriausias stebėjimo metas — vakaras ar ankstyvas rytas.

Apie rūšį

Paprastoji voverė, arba voverė – voverinių (Sciuridae) šeimos graužikas. Pagal 1971 metų tyrimus, buvo išskirta 16 porūšių. Dabar oficialiai išskiriami 23 porūšiai.

Išvaizda

Paprastųjų voverių patinai ir patelės yra vienodo kūno dydžio. Jų kūno ilgis 19-28 cm, uodega 15-20 cm, kūno svoris 200–480 g.

Galva plati, trumpa. Ausys, palenktos į priekį, siekia akis. Jų viršūnėse styro ilgų plaukų šepetukas. Kailiukas vasarą ryškiai rudas, rusvas, trumpas ir minkštas, žiemą pilkšvas ir tankesnis. Dantų 22.

Paplitimas

Paprastųjų voverių natūralus išplitimo arealas labai platus – gyvena beveik visoje Europoje (išskyrus stepes) kur auga spygliuočių ir lapuočių miškai, Mažosios Azijos šiaurinėje dalyje gana siauru ruožu palei Juodąją jūrą bei šiaurinėje Azijoje (išskyrus tundrą palei Arkties vandenyną) nuo Uralo iki Japonijos Hokaido salos.

Gyvenimo būdas

Paprastosios voverės daugiausiai gyvena spygliuočių miškuose, tačiau kartais įsikuria ir mišriuose ar lapuočių miškuose. Pastaruoju metu vis dažniau sutinkamos miestų soduose ar parkuose. Paprastosios voverės visai nebaikščios, kartais net ėda iš žmogaus rankų. Tačiau voverės gyvenančios miškuose žmonių nepprisileidžia. Voverių labai stiprios užpakalinės letenėlės, todėl jos puikiai laipioja medžiais. Individai laikosi pavieniui visada išskyrus poravimosi metą, bei labai šaltas žiemas, kai keliese tūno susiglaudusios lizde. Lizdą paprastosios voverės stato iš plonų medžio šakelių ir lapų. Lizdas apvalus, turi dvi angas šonuose. Vidus išklotas minkštais augalais. Kartais voverės nesuka lizdo, tuomet jos gyvena medžių drevėse.

Mityba

Paprastosios voverės visą dieną ieško maisto. Pusę suėda iškart, kitą užkapsto slėptuvėse. Taip jos ruošia žiemos atsargas. Paprastosios voverės maitinasi labai panašiu maistu kaip ir pilkosios voverės, todėl dažnai dėl maisto tenka konkuruoti. Kai ėda, paprastosios voverės tupi ant užpakalinių letenų, o maistą laiko priekinėmis letenomis. Sukdamos kankorėžį jos nugraužia žvynelius ir suėda sėklas. Voverės taip pat ėda žiedus, ūglius, vabzdžius, grybus, riešutus, erškėtuoges. Gilių beveik neėda.

Dauginimasis

Paprastosios voverės patelė per metus gali išvesti dvi vadas. Vienoje vadoje būna 2-4 jaunikliai. Poravimosi sezonas yra nuo gruodžio iki liepos. Patelė išsirenka vieną partnerį ir poruojasi tik su juo. Apvaisinta patelė aukštai medyje iš šakelių susisuka rutulio formos lizdą su dviem angomis šonuose. Lizdas būna išklojamas pūkais ir samanomis. Vos gimę jaunikliai būna akli ir pliki, pirmą kartą akis atmerkia būdami 3 savaitių. Pirmą kartą voveriukai iš lizdo išlipa būdami 7 savaitių. Lytinės brandos gyvūnai sulaukia būdami 11 mėnesių.

Gyvenimo trukmė

Paprastosios voverės išgyvenusios pirmąją žiemą išgyvena 3 metus. Pavienės gali išgyventi ir iki 7 metų, o laikomos nelaisvėje iki 10 metų. Jų išgyvenimas priklauso nuo jų maisto gausumo rudenį ir žiemos metu. Vidutiniškai, pirmosios žiemos neišgyvena apie 75–85% jauniklių.

Skenuok ir peržiūrėk
naujausią informaciją

seskinesozas.lt

Biologinės įvairovės projektas
Duomenys: iNaturalist, Wikipedia, GBIF
iNaturalist rūšies puslapis